

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 206

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 martie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 68 din 24 februarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 lit. i) din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată.....	2-4
Decizia nr. 76 din 26 februarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare	4-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
272. — Hotărâre privind desemnarea Ministerului Finanțelor Publice ca autoritate de management pentru Cadrul de sprijin comunitar și autoritate de management pentru Fondul de coeziune	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
169. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru aprobarea, prin metoda confirmării directe, a Documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BREF), aprobate de Uniunea Europeană	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 68**

din 24 februarie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 lit. i)
din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Dana Titian	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 lit. i) din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „MULTI UNIVERS SERVICE” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.926/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, întrucât obligația protecției mediului nu aduce atingere acestui drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 8.926/2002, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 lit. i) din Legea nr. 137/1995, republicată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „MULTI UNIVERS SERVICE” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că reglementările legale în vigoare nu dau o explicație detaliată noțiunii de „*depozit necontrolat de deșeuri de orice fel*”, astfel încât nu se poate face o apreciere corectă cu privire la mărimea depozitului, durata de existență a acestuia sau tipurile de deșeuri care intră în categoria celor care degradează mediul. Prin urmare, în forma actuală de redactare, textul de lege criticat dă naștere la interpretări abuzive din partea celor care trebuie să aplice legea, fapt ce afectează dreptul de proprietate în temeiul

căruia autoarea excepției poate depozita deșeuri în interiorul spațiului deținut.

Judecătoria Sectorului 5 București reține că art. 80 lit. i) din Legea nr. 137/1995, republicată, stabilește în sarcina titularului dreptului de proprietate obligația de a nu degrada mediul natural sau amenajat prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel. Instituirea acestei obligații legale nu încalcă dreptul de proprietate privată atâta timp cât prin Constituție se reglementează posibilitatea limitării acestui drept prin lege, precum și obligația titularului de a respecta sarcinile privind protecția mediului.

Așa fiind, se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că obligația de a nu degrada mediul natural sau amenajat prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel este instituită în sarcina tuturor persoanelor fizice sau juridice, fără să se facă vreo distincție după cum acestea sunt sau nu proprietare ale spațiilor pe care se face depozitarea. Este adevărat că dreptul de proprietate este garantat de Constituție și, drept urmare, proprietarul trebuie să poată să-și exercite acest drept cu toate dezmembrămintele sale, dar dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului. Astfel, obligația de a nu degrada mediul nu constituie o înfrângere a dispozițiilor constituționale referitoare la protecția proprietății private, ci doar o limitare a dreptului de proprietate, drept ale cărui conținut și limite sunt stabilite de lege, așa cum prevede art. 41 alin. (1) teza finală din Constituție.

Pe de altă parte, în opinia Guvernului, excepția supusă controlului nu ridică o problemă de neconstituționalitate, ci una de interpretare a legii, respectiv aceea de a stabili, în concret, înțelesul sintagmei „*depozit necontrolat de deșeuri de orice fel*”. Prin urmare, se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 lit. i) din Legea nr. 137/1995, republicată, este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 80 lit. i) din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 17 februarie 2000. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 80 lit. i): „*Protecția mediului constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice, în care scop: [...]*

i) nu degradează mediul natural sau amenajat prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel.“

Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 41 și 135 din Constituție, care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare. După republicare, textele constituționale invocate au următoarea numerotare și conținut:

— Art. 44: „*(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (5) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“;

— Art. 136: „*(1) Proprietatea este publică sau privată.*

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

(5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea apreciază că, în argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la o premisă greșită constând în absolutizarea exercițiului prerogativelor dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, potrivit căruia „*conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege*“, ca și de cele ale art. 136 alin. (6) care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, „*în condițiile legii*“.

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea constată că prin reglementarea dedusă controlului legiuitorului nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Dispozițiile art. 80 lit. i) din Legea nr. 137/1995, republicată, instituie o obligație în sarcina tuturor persoanelor fizice și juridice, care constă în abținerea de la orice activități de natură să producă degradări mediului natural sau amenajat, prin depozitări necontrolate de deșeuri de orice fel.

Chiar dacă în acest mod titularul dreptului de proprietate suferă o îngădire în exercitarea atributelor dreptului său, având în vedere că pe această cale se asigură un mediu sănătos, reglementarea legală în sine nu relevă nici o contradicție cu textele constituționale de referință. De altfel, Curtea constată că textul de lege criticat este în deplină concordanță cu art. 35 alin. (3) din Constituție, republicată, care prevede că „*persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și a ameliora mediul încorjurator*“.

Pe de altă parte, Curtea reține că, în esență, critica autorului excepției vizează faptul că reglementarea dedusă controlului omite să determine criteriile obiective de apreciere a noțiunii de „depozit necontrolat de deșeuri de orice fel”. Însă examinarea criticii de neconstituționalitate cu un atare obiect, constând într-o omisiune a legiuitorului, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3)

din Legea nr. 47/1992, republicată, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. Mai mult, întrucât susținerile autorului excepției au drept obiect modul de interpretare și aplicare a unor texte legale, ele nu constituie o problemă de constituționalitate, de natură a face obiectul controlului Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 lit. i) din Legea nr. 137/1995, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „MULTI UNIVERS SERVICE” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.926/2002 al Judecătorei Sectorului 5 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 76
din 26 februarie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990
privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată,
cu modificările și completările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Geodor Impex” — S.R.L. din Băbeni în Dosarul nr. 545/2003 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 545/2003, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Geodor Impex” — S.R.L. din Băbeni într-o cauză ce are ca obiect plângerea formulată împotriva procesului-verbal de contravenție seria D nr. 2.764 din 10 iulie 2002, încheiat de Garda Financiară Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (7) și (8). În acest sens, arată că, potrivit dispozițiilor constituționale care consacră prezumția caracterului licit al dobândirii averii, prin art. 6 din Legea nr. 12/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „se prezumă proveniența ilicită a bunurilor neînsoțite de documentele de proveniență a bunurilor și implicit a veniturilor obținute din comercializarea lor“. Or, „veniturile obținute din vânzarea produselor supuse confiscării nu se încadrează în nici una din categoriile de bunuri la care se referă art. 41 alin. (8) din Constituția României, și anume la bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții“. Autorul excepției mai arată că măsura confiscării este neconstituțională și prin prisma faptului că pentru bunurile a căror proveniență nu poate fi dovedită prin acte și care nu sunt destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții s-a plătit un preț de achiziționare, iar pentru veniturile obținute din comercializarea lor s-au plătit impozite și taxe.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate vizează aspecte de interpretare și aplicare a legii de competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul și președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 20 iunie 1991, lege modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 126/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, aprobată prin Legea nr. 243/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 18 decembrie 1998.

Textul legal criticat are următoarea redactare:

— Art. 6: „*Mărfurile sau produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la art. 1 lit. a), b), a), e), g) și j), dacă sunt ale*

contravenientului sau ale agentului economic, precum și sumele de bani și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor făcându-se venit la bugetul administrației publice centrale.

Veniturile obținute ilicit de persoanele fizice sau juridice din activitățile prevăzute la art. 1, precum și încasările în întregime din vânzarea mărfurilor a căror proveniență nu este dovedită se confiscă și se fac venit la bugetul administrației publice centrale.“

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (7) și (8). Ca urmare a revizuirii și republicării Constituției, aceste dispoziții au dobândit o nouă numerotare, fără a fi însă modificate. Astfel ele se regăsesc în art. 44 alin. (8) și (9), cu următoarea redactare:

— Art. 44: „(8) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(9) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale.

Autorul excepției susține că, potrivit normelor constituționale, textul de lege criticat instituie o prezumție de ilicită dobândire a bunurilor a căror proveniență nu poate fi justificată cu documente de proveniență.

În fața unor argumente asemănătoare, Curtea Constituțională a arătat în Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997, că „prin textul de lege a cărui neconstituționalitate se invocă nu se răstoarnă sarcina probei privind caracterul licit al averii, [...] ci se prevede doar măsura confiscării și preluării la bugetul de stat a unor bunuri ca urmare a săvârșirii contravenției constând în nedovedirea provenienței lor de către comerciant“. Aceste prevederi sunt considerate a fi în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (9). Într-adevăr, art. 1 lit. e) din Legea nr. 12/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care face trimitere textul de lege criticat, prevede în mod expres că efectuarea de acte sau fapte de comerț cu bunuri a căror proveniență nu poate fi dovedită, în condițiile legii, reprezintă o activitate comercială ilicită care atrage răspunderea contravențională față de persoana care a săvârșit-o.

De asemenea, autorul excepției consideră că veniturile obținute din vânzarea acestor produse nu pot fi confiscate, deoarece nu se încadrează în nici una dintre categoriile de bunuri la care se referă art. 44 alin. (9) din Constituția României, republicată, și anume bunuri destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții. În Decizia nr. 54 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 4 mai 2001, Curtea Constituțională a arătat însă că dispozițiile art. 6 alin. 2 din

Legea nr. 12/1990 stabilesc în mod expres preluarea la bugetul administrației publice centrale a beneficiilor obținute în mod ilicit de către persoanele fizice și juridice din activitățile prevăzute la art. 1, precum și a încasărilor din vânzarea mărfurilor a căror proveniență nu este dovedită. Astfel, concluzia Curții a fost aceea că „legea dispune nu numai confiscarea beneficiilor, ci și a încasărilor din vânza-

rea mărfurilor a căror proveniență nu poate fi dovedită, tocmai pentru că acestea au servit la săvârșirea contra-venției”.

Curtea apreciază că în speță nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței sale, astfel încât cele statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Geodor Impex” — S.R.L. din Băbeni în Dosarul nr. 545/2003 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desemnarea Ministerului Finanțelor Publice ca autoritate de management pentru Cadrul de sprijin comunitar și autoritate de management pentru Fondul de coeziune

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.555/2002 privind desemnarea instituțiilor și organismelor responsabile cu coordonarea, implementarea și gestionarea asistenței financiare comunitare prin instrumentele structurale, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În vederea constituirii cadrului instituțional privind gestionarea fondurilor structurale și fondurilor de coeziune se desemnează Ministerul Finanțelor Publice ca autoritate de management pentru Cadrul de sprijin comunitar și ca autoritate de management pentru Fondul de coeziune.

(2) În același scop, activitatea privind coordonarea elaborării Planului Național de Dezvoltare se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 2. — Autoritatea de management pentru Cadrul de sprijin comunitar va funcționa cu un număr total de 80 de

posturi în anul 2005, din care 30 de posturi în anul 2004, iar autoritatea de management pentru Fondul de coeziune va funcționa cu un număr total de 50 de posturi în anul 2005, din care 8 posturi în anul 2004.

Art. 3. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ministerul Integrării Europene și Ministerul Finanțelor Publice prezintă spre aprobare propunerile de modificare a hotărârilor Guvernului privind organizarea și funcționarea acestora.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul integrării europene,
Alexandru Fărcaș
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 4 martie 2004.
Nr. 272.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

**pentru aprobarea, prin metoda confirmării directe, a Documentelor de referință
privind cele mai bune tehnici disponibile (BREF), aprobate de Uniunea Europeană**

În temeiul prevederilor:

- art. 3 din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, aprobată și modificată prin Legea nr. 645/2002;
- art. 5 alin. (1) pct. IV lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă, prin metoda confirmării directe, Documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BREF), corespunzătoare activităților/instalațiilor, așa cum sunt aprobate prin anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 și adoptate ca documente finale de Uniunea Europeană.

(2) Se aprobă sumarul Documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BREF), cuprinse în anexele nr. 1—9 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Conținutul documentelor de referință prevăzute la art. 1 și sumarul fiecăruia se pun la dispoziția celor interesați pe pagina de Internet a Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, la adresa www.mappm.ro, și fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția anexelor.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

București, 2 martie 2004.

Nr. 169.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro